

ROČNÍK XIX. • PROSINEC 2022

Zpravodaj obce Loučický

Foto: Kamil Coufal www.coufal.photo

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané,
i letos se s Vámi chci podělit o svůj pohled na dění v roce, který právě končí.

Vyrovnali jsme se snad definitivně s pandemií onemocnění covid-19. Uplynulý rok byl první, kdy jsme se obešli téměř bez omezení, nikoli však zcela bez následků. V případě provozu obce to byla nutnost vystačit s rozpočtem, který byl nižší než v předcházejících letech. Přesto se nám dařilo pracovat a pokračovat v započatých projektech.

Nejprve se musím zmínit o důležité události, která má vždy významný vliv na život v obci a její další rozvoj – jsou jí volby do obecních zastupitelstev, které se konají jednou za čtyři roky a letos proběhly ve dnech 23. a 24. září. Jsem přesvědčen, že občané mohli letos vybírat z široké

nabídky kvalitních kandidátů a vzniklo funkční a kompetentní zastupitelstvo, které reprezentuje všechny skupiny obyvatel. První zasedání ukázala, že budeme moci sestavit všechny potřebné výbory a obsadit je zástupci, kteří budou úspěšně pokračovat v jejich činnosti.

Čím jsme se letos zabývali? Vydařily se tradiční svatováclavské hody i sportovní akce a dětské programy, o kterých píšeme jinde na stránkách Zpravodaje. Dokončili jsme budování zázemí pro sběrné kontejnery. Čekáme na výsledek dotačního řízení, abychom mohli pokračovat v rekonstrukci sokolovny. Podařilo se zbourat přístavek k sokolovně, který umožní provedení dalších prací. Dokončili jsme rekonstrukci mateřské školy a předali budovu k užívání. Její kapacita se zvýšila z 28 na 40 dětí, ze starého

bytu jsme vybudovali zázemí pro personál, rozšířili jsme šatnu a opravili sociální zařízení. Věřím, že v této podobě bude školka vyhovovat provozním potřebám a uspokojí více žadatelů o umístění dětí.

Jako vždy bych při této příležitosti rád poděkoval svým kolegyním z obecního úřadu. Mimořádné poděkování patří dosavadnímu panu místostarostovi, který ve volbách již nekandidoval. Pracoval pro obec obětavě a spolehlivě a byl mi řadu let oporou. Děkuji obecním zaměstnancům, pracovníkům mateřské školy, představitelům a členům spolků a všem, kdo obci nezištně pomáhají.

Milí spoluobčané, přeji vám pohodové svátky a mnoho úspěchů v roce 2023!

Mgr. Martin Bartoš, starosta

Starostovy starosti a radosti

Uplynulé čtyři roky, tedy doba mého minulé volebního období, byly složité. Od roku 2020 jsme byli po téměř dva roky velice limitováni covidovou pandemií, která následně rozpoutala ekonomickou krizi. Tu jsme opravdu pocítili zejména v rozpočtu. V důsledku této nelehké ekonomické situace nemohli být investice takové, jaké jsme si představovali, ale i přesto se podařilo uskutečnit spoustu potřebných projektů.

Naše vize byla pokračovat v práci, která byla rozdělaná, zejména tedy opravy chodníků, pozemních komunikací a rekonstrukce lovčičské sokolovny. Nyní můžeme s odstupem času naše úsilí zhodnotit.

Podařilo se opravit některé chodníky a vytvořit vodorovné kontejnerové stání na tříděný odpad u retenční nádrže a na Bařině. Také bych rád zmínil přidání večerního autobusového spoje, který dojíždějším výrazně chyběl. Po jednání s Jihomoravským krajem a dopravními úřady se nám podařilo za určité finanční příspěvy tento spoj posílit.

Co se týče větších projektů, byla v roce 2020 postavena nová hasičská zbrojnice na náměstí. Dále obec získala dotaci z Jihomoravského kraje na postupnou rekonstrukci zdejší sokolovny. Zatím byl za tyto náklady zbourán levý přístavek (bývalý šenk). Bez mála tři milionová investice do rekonstrukce a rozšíření mateřské školy byla jedna z největších investic za minulé čtyři roky. Můžeme s jistotou říct, že se vyplatila, jelikož se nám podařilo nově zrekonstruovat zázemí a především rozšířit kapacitu školky z 28 dětí na 40, což bylo velmi potřebné vzhledem k stále se zvyšujícímu počtu obyvatel naší obce.

Další z velkých projektů se týkal území Podcibulčí, které bylo při pozemkových úpravách vyhodnoceno jako potenciálně nebezpečné při velkých přívalových srážkách. Na popud tohoto zjištění zde byly Státním pozemkovým úřadem vybudovány tři suché nádrže, které jsou schopny pojmout vydatnost Q100, což znamená až stoletou vodu. Jejich funkcí není voda zcela zadržet, ale především ji zpomalit. Voda by se tady měla postupně dostávat do kanalizace a vytéct za obcí. Okolo nově vybudovaných nádrží byly vysázeny nové stromy, a vznikl tak krajinný environmentální prvek s příjemnou odpočinkovou zónou.

Prozatím se nepodařilo začít práce na rekonstrukci obecních komunikací, jelikož se jedná o velmi náročnou práci jak projektově, tak i časově a finančně. Nicméně stále usilujeme o potřebné dotace, aby mohla oprava započít.

Také jsme prozatím museli upustit od naší vize rozvoje areálu bývalého statku. Tento projekt je nyní ukončen formou studie, která ukázala, že finanční náklady na zbourání statku a následné nutné zbudování sítě a komunikací pro možné zřízení obytné zóny, by zvedly cenu pozemku za metr čtvereční na neadekvátní pro tuto lokalitu. Přesto se však budoucná této myšlenky nevzdáváme.

Co se týče tohoto volebního období na rok 2022 až 2026, trůfám si říct, že bude stejně nelehké, ne-li náročnější než čtyřleté období předchozí. Za této nejisté ekonomické situace nemůžu, ale ani nechci dávat žádné plané sliby, protože doba je nespolehlivá a stav ekonomiky nestálý. Zadlužovat obec velkými úvěry mi rozhodně nepřijde rozumné, proto se bu-

deme věnovat spíše menším projektům, které zvládneme z našeho rozpočtu zaplatit. Samozřejmě budeme i nadále žádat o dotace. Momentálně máme podané dvě žádosti na Ministerstvu pro místní rozvoj a Národní sportovní agentury na rozsáhlejší rekonstrukci sokolovny. Pokud bude naší žádosti vyhověno, proběhne kompletní rekonstrukce budovy, pokud návrh neprojde bude se do opravy investovat postupně po menších finančních obnosech.

Prioritou do příštích let bude také oprava pozemní komunikace v ulici Svaté, která je jedna z nejhorších jak stavem silnice, tak provozem a parkovacími místy. Dále se chystá výměna veřejného osvětlení za ledkové, která by měla začít v lednu roku 2023. V neposlední řadě jsme dostali od Národní sportovní agentury dotaci na rekonstrukci sportovního areálu (kurtů) včetně fotbalového hřiště, kde bude zbudováno nové osvětlení placu a další jiné úpravy.

Taková je tedy vize do příštích let. Nemohu s jistotou říct, zda budeme schopni ji realizovat, ale budeme se o to snažit, a i nadále průběžně pokračovat ve zvelebování naší obce.

Změna v provozu knihovny Lovčičky

Paní Hudcová oznamuje, že od ledna 2023 bude místní knihovna otevřena každý čtvrtek od 16.00 do 17.00 hodin v období zimního času a od 17.00 do 18.00 hodin v období letního času.

Lovčičský vánoční stromeček

První adventní neděli se v Lovčičkách uskutečnilo slavnostní rozsvícení vánočního stromu.

Bohatý program započal úvodním slovem starosty pana Martina Bartoše. Následovalo několik hudebních vystoupení, které navdýly pohodovou vánoční atmosféru. Jako první zazpívaly děti z MŠ Lovčičky za hudebního doprovodu paní učitelky. Po tomto milém vystupu pan Miroslav Šmíd v krátkosti promluvil o smyslu Vánoc. Tradiční i méně známé koledy nám při svém vystoupení představil pěvecký mužský sbor Blondáci z Otnic.

Další bod programu byl letos na tuto akci zařazen úplně poprvé. Jednalo se o předání pamětních medailí za šíření dobrého jména obce Lovčičky v ČR i v zahraničí. Toto ocenění získali mladí občané, kteří se vyznamenali v oblasti sportu. Byla to Nikola Nováková za své úspěchy v moderní gymnastice, dále také Tereza Putišová za výkony v Pole dance a Adam Pham za reprezentaci v bojovém umě-

Kulturní pásmo u vánočního stromu

ní. Všem třem sportovcům osobně pogratuloval starosta obce, a dostalo se jim náležitého potlesku publika. Následovalo ono slavnostní rozsvícení vánočního stromku. K překvapení všech se po chvíli rozzářil také menší stromek a krásně nasvícená vánoční zvonice u autobusové zastávky.

Program zakončilo vystoupení lovčičského ženského sboru Klebetilky, který si pod vede-

ním Míši Turkové připravil pásmo známých českých koled. Zpěvačky hudebně doprovázel pan Smetana na kytaru a pan Taras Dohan na trubku.

Po skončení hudebního pásma se akce přesunula před lovčičskou sokolovnu, kde byly postaveny stany s občerstvením. Pro děti byl přichystaný teplý čaj a špekáčky na opékání, rodiče si naopak mohli vychutnat voňavý svařák. O doprovodnou hudbu se jako každý rok postaralo již osvědčené duo Michal a Majkl.

Na závěr bychom rádi vyzdvihli několik lidí, bez kterých by se toto krásné adventní setkání nemohlo uskutečnit. Děkujeme především Ing. Haně Šťastné, která darovala vánoční strom. Dále bychom chtěli poděkovat paní Marii Havlové za upečení sladkých dobrot, rodině Karešové a paní Miluši Šmahelové za přípravu teplých nápojů, a v neposlední řadě patří dík paní Haně Trojákové za pomoc při chystání a výdeji občerstvení.

Za obec Lovčičky Natálie Smetanová

Starostův paratrapp

V letošní rubrice sportovních úspěchů jsme vyzpovídali Martina Bartoše, starostu naší obce, bývalého reprezentanta České republiky v paralukostřelbě a současněho paratrappera, ohledně jeho sportovní kariéry.

Pane starosto, pro mnohé nezasvěcené lidi je paratrapp poměrně neznámý. Mohl byste nám tento sport pro začátek trochu přiblížit?

Trap, neboli střelba brokovou zbraní na letící terč, je střelecký sport, ve kterém střelec vybavený dvouhlavňovou brokovou pistolí střeluje svojí střelbou tzv. holuby (terče). Mezi české reprezentanty této olympijské disciplíny se řadí např. olympijský vítěz Jirka Lipták nebo David Kosteletský.

A protože žádný sport není určen jen pro zdravé lidi, vznikla varianta, pro handicapované sportovce, s názvem Paratrapp. Ten se v České republice provozuje teprve od roku 2019. Jedná se tedy o velmi mladou disciplínu.

Jak si průběh takové střelby na letící terč můžeme představit?

Střelec se dostává na první stanoviště a založí zbraň do ramene. Když je připraven, zavěsí povel (hop, dej, hooo a jiné). Tímto je vypuštěn terč, který vyletí z vrhačky pod určitým úhlem na libovolnou stranu rychlostí 108 km/h (= 35m/s) a letí až do vzdálenosti 75 metrů. Střelí se 5x z 5 stanovišť tedy celkem 25 terčů. Na každý terč má střelec možnost vystřelit dvě rány. Aby se sportovec bezpečně trefil, musí

Trénink – střelnice Brno-Soběšice

cíl zasáhnout zpravidla do 1 sekundy od jeho vyletu. Při závodě se střelí celkově 5x25 terčů (tzn. 125 terčů). První den 75 terčů a druhý den zbývajících 50. Finále je specifické tím, že má sportovec vždy pouze jednu ránu, zatímco v kolech předchozích měl k dispozici rány dvě (první ránu+opakovací).

Jak dlouho se sportu věnujete, a jak jste se k němu dostal?

Jak už jsme si řekli, jedná se o poměrně nový sport. Já osobně se mu věnuji rok. V letech 2000 až 2007 jsem reprezentoval Českou republiku v paralukostřelbě. Svoji kariéru v této disciplíně jsem završil zlatou medailí na mistrovství světa v Jižní Koreji. Tvořil jsem tehdy tým mimo jiné s Davidem Drahonínským, kterého nyní můžete znát jako vítěze v paralukostřelbě z letních olympijských her v Tokiu. Po tomto triumfu jsem se rozhodl sportu na chvíli nechat a věnovat se rodině. O lukostřelbě je třeba říct, že se jedná o velice fyzicky náročnou jednostrannou aktivitu. Bohužel, já jsem k ní bez tréninku ztratil potřebnou sílu, a tak jsem hledal jiný, pro mě vhodný, sport. Jelikož jsem držitelem zbrojního průkazu, nabízel se právě paratrapp, který jsem jednoho dne vyzkoušel a zůstal u něj.

Jaké kvality musí mít sportovec, který se věnuje para střelbě na letící terč?

Klíčová je síla v rukách, aby sportovec zbraň udržel a dokázal se vypořádat se zpětným rázem pušky. Dále je zapotřebí alespoň částečný pohyb těla. Paratrapp se dělí do tří kategorií (PT1 – sedící, PT2 – nohaři, PT3 – rukaři). Já jsem mezinárodně klasifikován jako PT1. Ikdyž jsem „choďák“, střelím v sedě z invalidního vozíku, protože vlivem postižení je narušená rovnováha, a tedy i bezpečnost střelby. Důležitou roli hraje také dobrá koordinace ruka-oko, ale zbytek už je hlavně o hlavě a tréninku.

Ještě bych chtěl vyzdvihnout fakt, že kromě zmíněného, nemají paratrappéři žádné další výhody ani zjednodušení. Pravidla jsou stejná jak pro sportovce handicapované, tak i zdravé.

Zajímalo by mě, jak zvládáte trénink? Zdá se, že tohle není sport, který můžete jednoduše trénovat na dvorku.

To opravdu není, to je pravda. Trénink má několik variant. Lukostřelba se například tré-

Světový pohár v italském Lonatu

nuje třířázově (střelnice, posilovna, plavání). Paratrapp je v tomto podobný. Na střelnici v Brně v Soběšicích trénuji jedenkrát až dvakrát týdně. Avšak důležitá je především domácí příprava (tzv. Suchý trénink). Jedná se o simulaci střelby na vámi určené záchytné body. Například já cvičím doma v obýváku. Suchý trénink se praktikuje hlavně přes zimu. V tomto období se totiž nestřílí kvůli náchylnosti vrhače terčů na mráz.

Co považujete za váš největší dosavadní úspěch?

Za moji dosavadní kariéru v paratrappu musím určitě zmínit Grand prix v italském Lonatu, které jsem se zúčastnil začátkem října tohoto roku. Vystřílel jsem si deváté místo, a tím jsem byl kvalifikován na mistrovství světa.

A když jsme u těch úspěchů, sníte o účasti na paralympijských hrách?

Účast na olympijských hrách je samozřejmě snem každého sportovce. Aktuálně ale paratrapp mezi olympijské sporty nepatří. Aby mohla být tato mladá disciplína zařazena do paralympijských her, je potřeba, aby v ní ještě tři další státy měly své reprezentanty. Nicméně já doufám, že by se paratrapp mohl objevit už na příští olympiádě v Paříži roku 2024.

Natálie Smetanová

Cvičení pro ženy

Letos už druhým rokem probíhá v sokolovně každé pondělí v 18.30 posilovací cvičení pro ženy. Při doprovodu hudby se nejdříve zahřejeme, protáhneme a připravíme tak tělo na následné posilování jednotlivých partií. Při cvičení kombinujeme posilování s vlastní vahou těla a s pomůckami – činky, overbally, nášlapy. Během 60 min se věnujeme většině problémovým partiím ženského těla. Střídáme cvičení s vyšší tepovou frekvencí a kombinujeme je se silovými cviky na podložce. Tato kombinace vede k efektivnímu spalování kalorií po celou dobu cvičení. Odměnou

po závěrečném protažení jsou jak vyplavené endorfiny a spálené kalorie, tak i dobrý pocit, že děláme něco pro sebe a své zdraví. Jednou měsíčně zařazujeme kruhový trénink s více stanovišti a rozmanitými pomůckami. Přišly mezi nás i nové tváře a já jim moc fandím, protože sama vím, že začátky nejsou jednoduché. Netrénovaný organismus potřebuje čas, aby si zvykl na vyšší tempo, na správné dýchání, svaly potřebují zesílit. To vše můžeme změnit jedině tím, že vytrváme. Je důležité si uvědomit proč chci cvičit? Jaká je má motivace? Jedině tak rozložíme své síly

a donutí nás to přijít, i když se nám zrovna nechce a raději bychom relaxovali třeba u tv. Jsme správná parta žen, která má ráda pohyb a já jsem upřímně ráda, za komunitu, která se okolo cvičení vytvořila a že se navzájem podporujeme. Jestli někdo váhá, zda by cvičení s námi bylo pro něj to pravé, přijďte se podívat nebo se k nám rovnou přidejte, rádi Vás uvítáme mezi sebe bez rozdílu věku a fyzické kondice, stačí mít chuť. Když Vás zajímalo více tak na Facebooku je aktivní skupina – Cvičení s Veru, nebo napište přímo mně.

Veronika Procházková

Školka plná dětí

Když nebylo u loňského zápisu do mateřské školy přijato 14 dětí, začali jsme s panem starostou přemýšlet o navýšení kapacity školky. Po mnoha diskusích s odborníky vznikl plán, jehož realizace byla započata v lednu tohoto roku.

Z bývalého bytu je nyní zázemí pro personál, díky kterému můžeme konečně prát a sušit prádlo bez zatěžování rodičů. Rozšířili jsme původní šatnu pro děti, která nebyla vyhovující nejen velikostí, ale také nedostatečným osvětlením, větráním a špatnou podlahou. U šatny mají děti novou toaletu.

Ve druhém patře je prosklená příčka s velkými dveřmi, místo ředitelny, již jsme přesunuli do přízemí, je krásná umývárna pro děti z Pohádkové třídy. A výdejna stravy se dočkala nové kuchyňské linky a potřebného vybavení.

Díky těmto nemalým úpravám vyžadujícím práci mnoha řemeslníků jsme mohli v novém školním roce historicky poprvé přivítat ve školce 40 dětí. Dosud byla kapacita 28 dětí.

Protože výše uvedená rekonstrukce probíhala za plného provozu školky, nemůžu popřít, že to bylo náročné. Nicméně jsme dodrželi stanovená bezpečnostní i hygienická nařízení, a to zejména díky skvělé práci zaměstnanců školky. Rodiče zvládali ztížené podmínky s pochopením, za což jim upřímně děkuju.

A co na to děti? Měly o zábavu postaráno. Den za dnem sledovaly změny, jež se ve školce udály. Nejvíce se jim líbila nová šatna, kterou jsme s kolegyněmi vyzdobily pastelovými lampiony a barevnými puntíky na zdech. A procházet se provizorním tunelem do třídy bylo velkolepé dobrodružství. Hned jsme měli spoustu témat k povídání.

Ani během rekonstrukce jsme nepolevili v množství aktivit určených pro naše děti.

V rámci dotačního programu Šablony III. nás opakovaně navštívila lektorka Malé technické univerzity, aby dětem na vlastní kůži představila práci inženýra, projektanta, vodošopodáře, stavitele věží a zpracovatele odpadů. V únoru jsme byli pozváni do místní knihovny, kde pro nás měla paní knihovnice připravený skvělý program s knihami. Předškoláci se naučili některá písmenka abecedy s robotkem, který k nám přijel spolu s lektorem IT. Již tradičně jsme ve školce přivítali canisterapeutické pejsky Salsinku a Bublunku, aby si s nimi děti pohrály a naučily se, jak se o čtyřnohého přítele správně starat. Karneval na závěr února prověřil sportovní zdatnost všech masek. V březnu jsme se vypravili do divadla Radost na představení O Malence. Díky krásnému počasí se vydařil také výlet do Otnic za knihami a paní knihovnicí, která děti seznámila s několika zajímavými tituly a pozvala je

na knihovnické akce. Koncem března přijelo divadlo Netatrdlo s pohádkou O kohoutkovi a slepičce. Pozvali jsme všechny lovčičské děti a skutečně se za námi někteří se svými maminkami vypravili. Velkou událostí pro předškoláky byla Noc s Andersenem. Vybavení pyžamy, spacáky a notnou dávkou odvahy jsme se sešli ve školce, abychom přišli na kloub knižní záhadě. Protože si děti se zapeklitými úkoly věděly rady, čekal je poklad, diskotéka, pohádka a první nocování ve školce. Velikonoční dopolední program se odehrál na zahradě s několika stanovišti. Další výprava autobusem měla cíl v brněnské Lipce, kde jsme se s dětmi aktivně zúčastnili programu Skřítek a (ne)obyčejné věci. Koncem dubna jsme se všichni proměnili v divoké čarodějnice a užili jsme si pořádný čarodějnický rej s lektvary, pavouky a košťaty. Nemohlo chybět ani odpoledne s maminkou, kde si po krátkém vystoupení dětí maminky

vychutnaly příjemné procedury pod taktovkou svých nejmilejších. V květnu navštívila naši školkou známá třinecká knihovnice Marika Zadembská, aby dětem představila knihu Evžen a jeho bláznivý stromodům. Workshopu se zúčastnily také paní učitelky z jiných školek a otnická knihovnice. V rytmu muzikoterapie pod vedením zkušené lektorky jsme se vydali až do Afriky. O perfektní Den dětí se postarali místní hasiči. Děti dlouho vzpomínaly, jak těžká byla helma a jaké horko je v hasičské bundě. Celý červen jsme žili tématem včelíček. Mnoho zajímavostí nám o nich přišli říct manželé Kalouskovi. Dokonce jsme měli ve školce i živou včelku! A toho medu, co děti vymyslely! Jakmile bylo sluníčko v plné síle, vydávali jsme se na delší a delší procházky, někdy až

do Otnic, kde jsme se zastavili na zmrzlinu a osvěžení u studánky. Než jsme se rozutekli na prázdniny k babičkám a k moři, stihli předškoláčky přivítat další nové občanky Lovčiček. Pomyslnou tečkou se stala zahradní slavnost s programem Tetin. Se slzou v oku jsme vyslali do školy 12 báječných předškoláků.

Odpocátí, nadšení a plní očekávání jsme se 1. září sešli v Pohádkové a Kouzelné třídě. Zejména u menších dětí byly začátky krušnější, ale dnes jsou už všechny smutky zažehnané. Děti v Kouzelné třídě se už v září vydaly na výlet do Slavkova u Brna, kde je čekala jedinečná výstava ovoce a zeleniny a také výstava planet v zámecké zahradě. Abychom spolu všichni ve školce ladili, pozvali jsme k nám lektorku s podivuhodným kruhem, jehož točením se pod našima rukama tvořily nádherné ornamenty, které jsme si přenesly na vlastní trička. V říjnu k nám opět dorazily canisterapeutické fenečky Sal-sinka, Bublínka, Kokínka a Tofífe. Měly pro děti připravenou spoustu zajímavých aktivit a také jim předvedly, jak pracují s nemocnými dětmi. 12. října jsme pozvali všechny rodiče i prarodiče na Den otevřených dveří. Moc nás těší, že je o tuto akci vždy velký zájem. Celý měsíc listopad věnujeme projektu Babička

a dědeček čtou dětem, ale letos se přihlásila jen jedna jediná odvážná babička. Rodičům s dětmi přijela představit kouzlo dětských knih Marika Zadembská. Máme za sebou i logopedickou depistáž – odborné vyšetření řeči klinickou logopedkou. Ještě nás čeká divadelní představení s ukázkou výroby marionet, odpolední tvoření s rodiči, návštěva Mikuláše, vánoční divadelko, odpoledne se seniory ve školce, vystoupení při rozsvěcení obecního vánočního stromčku a snad bohatá nadílka. Pak hurá do našich domovů, k těm nejmilejším a nejdražším lidem, abychom společně prožili vánoční svátky.

Za děti a kolektiv mateřské školy Vám přeji pohádkové Vánoce a kouzelný nový rok. Ať jste zdraví a plní naděje. Budeme rádi, když se společně setkáme na některé z akcí, jež pořádáme.

Silvie Makovská Menoušková

Kroužek keramiky

I v roce 2022 jsme se skoro každý pátek scházeli v „dílničce“ nad Obecním úřadě. Od 15hod. děti předškolní i mladší s maminkami a od 16hod. děti školní. Tvořili jsme tematicky dle ročního období i volně podle vlastních návrhů i fantazie. Pod rukama nám vznikali krásní andělé, veselí lenochodi, skřítky, žížaly ale i zvonkohry, talířky, misky zdobené sklem a spoustu dalších zajímavých výrobků.

Ráda bych, do budoucna, chtěla otevřít

kroužek všem zájemcům a vytvořit tak v Lovčičkách skupinku keramických nadšenců. K tomu by ale byla potřeba keramická vypalovací pec, která by navýšení množství výrobků byla schopna pojmout. Cestu jsme našli přes dotační program JMK a začátkem roku pan starosta žádost podal, dotaci jsme ale nezískali. Výrobky na výpal tedy i dál přepravujeme do Domova pro seniory v Sokolnicích a velký dík za pomoc při přepravě patří panu Grum-

lovi. Věřím, že druhý pokus s žádostí o dotaci bude úspěšnější, a že z dílničky vznikne prostor pro mezigenerační setkávání občanů, kde budete moci strávit příjemné chvíle s rukama v hlíně.

Na páteční odpoledne s hlinou je vítán každý, stačí se domluvit.

Závěrem děkuji všem keramickým nadšencům za účast v kroužku, bez nich by totiž nešlo.

Blanka Voráčková

Pomoc s programem Nová zelená úsporám Light

MAS Slavkovské bojiště nabízí možnost pomoci při podání žádosti do programu Nová zelená úsporám Light. Žadatel musí být vlastník či spoluvlastník RD nebo trvale obývané rekreační chaty. Všichni členové domácnosti jsou příjemci starobního důchodu nebo invalidního důchodu 3. stupně nebo vaše domácnost pobírala v období od 12. 9. 2022 příspěvek na bydlení. Je možné žádat na zateplení fasády, střechy, stropu, podlah nebo výměnu oken a vchodových dveří.

Příjem žádostí bude otevřen 9. ledna 2023. Pakliže jste již patřičná opatření jmenovaná výše zrealizovali, je možné si zažádat též zpětně, a to na realizace uskutečněné již od 12. 9. 2022.

Žádost můžete podat před provedením prací, v jejich průběhu i po jejich ukončení. V případě schválení žádosti obdržíte zálohu ve výši až 100% na provedení zvolených aktivit, maximálně však ve výši 150 tis. Kč. Na realizaci zvolených úsporných opatření pak máte celý rok.

Dříve, než podáte žádost, pořiďte si fotogra-

fie míst, která budete chtít změnit – původní okna, dveře, nezaizolovanou střechu apod. Tuto fotodokumentaci pak přiložíte k žádosti.

Na kancelář MAS Slavkovské bojiště se můžete obrátit již nyní se svými dotazy. Pomůžeme Vám s podáním žádosti, ověříme, zda jste oprávněný žadatel a poradíme, jak je třeba postupovat. V případě zájmu se obračete na: Petr Vaněček, vanecek@slavkovskebojiste.cz, tel. 777 864 704; Dana Adamcová, adamcova@slavkovskebojiste.cz, tel. 732 512 635.

Informace o Základní škole Otnice

Zdravím všechny čtenáře, kteří si našli čas a začali se do těchto řádků, kde najdete řadu informací o dění v Základní škole Otnice. Naše škola se nachází v klidové zóně Otnic a jsme úplnou základní školou pro žáky prvních až devátých tříd a spádovou školou pro děti z Lovčiček. Jsem velmi rád, že jsem opět dostal prostor a snad Vás některé informace zaujmou.

V letošním školním roce 2022/23 navštěvuje naši školu celkem 318 žáků, přičemž 146 dětí je z Otnic, 73 z Bošovic, 60 z Lovčiček a 33 z Milešovic. Další žáci mají trvalé bydliště v různých okolních obcích.

Průměrný počet žáků ve třídě je 22 žáků. V našem pedagogickém sboru je celkem 25 učitelů, z toho 20 žen a 5 mužů. Žákům se specifickými vzdělávacími potřebami pomáhá šest asistentů pedagoga a ve školní družině tři paní vychovatelky. Věkové rozložení našeho sboru je velmi různorodé, najdete zde jak začínající paní učitelky či pány učitele, tak i učitelé středního věku i nejzkušenější kantory.

Indiáni v družině

Pro žáky druhé a třetí třídy pořádá každý školní rok naše škola hodiny plavecké výuky ve vyškovském aquaparku, pro žáky 4. třídy kurzy dopravní výchovy na vyškovském dopravním hřišti. Žáci 5. tříd vytváří tradičně nové kolektivy, proto pro ně učitelé připravují různé adaptační dny. K žákům z Otnic a Lovčiček, kteří navštěvují většinou třídu A přichází do 5. tříd žáci z Bošovic a Milešovic, kteří navštěvují třídu B. Prvního září jsme v naší škole přivítali 7 prvňáčků z Lovčiček, šest dívek a jednoho chocha, které přišel na slavnostní zahájení školního roku pozdravit pan starosta z Otnic Mezuláník i pan starosta z Lovčiček Bartoš. Velmi jim za jejich podporu děkujeme.

Tradičně se poslední listopadový pátek konal v naší škole „Den otevřených dveří“, kdy se rodiče mohli přesvědčit, co se již naši prvňáčci již naučili a jak jsou šikovní.

Počet dětí z Lovčiček je velmi variabilní, v 1. třídě navštěvuje naši školu již výše zmiňovaných 7 prvňáčků, ve 2. třídě jsou 4 druháci, ve 3. třídě je 11 třetáků, ve 4. třídě 5 čtvrtáků, v 5. třídě 5 pátáků, v 6. třídě 9 šestáků, v 7. třídě 7 sedmáků, v 8. třídě 3 osmáci a v 9. třídě 9 devátáků.

Z Bošovic nastoupilo do 5. tříd celkem 16 žáků (10 chlapců a 6 dívek), z Milešovic 6 žáků (4 chlapci a 2 dívky). V prvních, druhých, třetích a čtvrtých třídách máme vždy jednu třídu. Od pátých do devátých tříd máme třídy dvě, tedy A a B, protože k nám přestupují žáci z Bošovic a Milešovic.

Vždy jsem se snažil o to, aby se naši žáci cítili ve škole dobře, našli si zde nejen dobré kamarády, ale i různé aktivity, které by pomohly rozvíjet jejich talent. A žáci, kterým škola moc nejde, aby našli podporu v různých doučovacích aktivitách, které by jim pomohly učivo dohnat a zvládnout. Po škole žáci mohou navštěvovat celkem 15 doučovacích skupinek, které jim pomáhají učivo dobře zvládnout a také různé zájmové aktivity, dříve označované jako kroužky. Nejdříve uvedu ty zájmové útvary, které pořádají naši pracovníci:

1. Pěvecký kroužek pod vedením paní učitelky Lenky Kurdíkové předvedl výborné vystoupení ku příležitosti slavnostního rozsvícení vánočního stromu v Otnicích u obecního úřadu
2. Kroužek gymnastiky pod vedením paní učitelky Lenky Vojáčkové
3. Kroužek informatiky a robotiky pod vedením paní učitelky Markéty Douškové
4. Kroužek volejbalu pod vedením paní učitelky Hany Holoubkové a Hynka Zavřela
5. Dva kroužky florbalu pro žáky I. a II. stupně

Prvňáčci ve třídě

pod vedení učitelů Dominika Gryče a Tomáše Kociňáka

6. Kroužek keramiky pod vedením paní Marty Muricové, který vytvořil krásné drobnosti pro rodiče na předvánoční vystoupení
7. Kroužek keramiky pro nejmenší pod vedením paní Marty Dítětové
8. Kroužek francouzštiny pod vedením paní učitelky Ireny Trávníčkové

Kromě těchto zájmových aktivit, které pořádají naši pracovníci, máme také širokou nabídku zájmových útvarů, které organizují externí subjekty:

1. Základní umělecká škola F. France, která má sídlo ve Slavkově u Brna, má u nás odloučené pracoviště a každý den po vyučování má paní učitelka Lenka Kurdíková výuku na klavír či hudební nauku
2. Hudební škola „Meluzín“ má výuku v naší škole dvakrát týdně a učí na kytaru, klavír a další hudební nástroje
3. Akademie školních sportovních klubů s panem trenérem zajíždí do naší školy jednou týdně a vede kroužek atletiky pro žáky I. stupně
4. Sokol Otnice pod vedením pana Jaroslava Bubly se věnuje stolnímu tenisu
5. Taneční klub Marty Bartschkové organizuje pro žáky různé sportovně-taneční činnosti
6. V tomto školním roce jsme začali spolupráci s panem Urbáškem, který se žákům věnuje jedenkrát týdně a pořádá pro děti I. stupně Základy programování s robotem „Verniem“
7. V neposlední řadě organizuje Sokol Otnice fotbalovou přípravku i kategorie starších žáků na přilehlém sportovním areálu.

Učitelský sbor

Florbal, ml. žákyně, okrskové kolo

Starosta M. Bartoš s prvňáčky na pódiu

Naši prvňáčci z Lovčiček

Štafetový běh

Ocenění nejlepších žáků 9. tř. na závěr šk. roku

V průběhu školního roku připravujeme pro žáky různé aktivity, které umožní jim svůj talent rozvíjet. Tradiční je „Zátokova štafeta“ na konci září, která velmi dobře smeluje třídní kolektiv i sportovního ducha třídy. S žáky navštěvujeme různá filmová představení v místním kině, v zimním období jezdíme s žáky na bruslení do Dambořic. Žáci v českém jazyce navštěvují místní knihovnu a proběhlo několik besed s pozvanými spisovatelkami, například s paní Hlavinkovou. Žáci 9. tříd jezdí na školní exkurzi do jaderné elektrárny Dukovany a navštěvují přečerpávací vodní elektrárnu Dalešice. Velice pěkná byla školní exkurze na zámek ve Slavkově pro žáky 6. tříd, která měla velký ohlas.

Žáci 9. tříd mají možnost se zdarma zúčastnit sdílené výuky na Integrované střední škole v Sokolnicích, kde se mohou seznámit, zda by jim elektrotechnický obor vyhovoval a co tento obor obnáší. Žáci navštívili také hvězdárnu

na Kraví hoře Mikuláše Koperníka, pavilon Anthropolos v Brně v Pisárkách, či některá divadelní představení v divadle Reduta. Velmi oblíbená je v poslední době také návštěva centra „Vida“ u brněnského Výstaviště, kde se mohou seznámit z praktickou fyzikou. Na závěr školního roku jezdí naši žáci tradičně na vícedenní výlety.

Velký zájem byl také o zahraniční exkurzi do Španělska, kde jsme dvakrát navštívili katalánské centrum Barcelonu, včetně největšího fotbalového stadionu Nou Camp, olympijského stadionu, muzea CosmoCaixa, parku Guel a mnoha zajímavých míst (například historické městečko Pals). Středisko El Estartit, kde jsme byli ubytováni nabízí písčité pláže i hotelový bazén. Okružní plavba dračích lodí i plážový volejbal měl u žáků velký úspěch.

Anglický jazyk zařazujeme plně do výuky až od 3. ročníku, ale již od 1. ročníku zařazujeme prvky anglického jazyka do výuky jazykové přípravy, od 7. třídy pak následuje výuka druhého cizího jazyka (německého či španělského) s časovou dotací 2 h/týdně. Výuka anglického jazyka je pro snazší přechod dětí na II. stupeň posílena u žáků 5. tříd na 4 hodiny týdně. Jinak má výuka anglického jazyka časovou dotaci 3h/týdně. Výuka matematiky je z důvodu lepší přípravy na přijímací řízení u žáků 7.a 8. tříd posílena na 5 hodin týdně a žáci 6. tříd mají tři hodiny tělesné výchovy.

Velmi dobré výsledky mají naši žáci v různých olympiádách, hlavně v matematice, zeměpise, anglickém jazyce i dějepise dosáhli velmi dobrých výsledků. A to včetně postupu do krajských kol. V poslední době se zapojujeme i do soutěží se zaměřením na obor budoucnosti, tedy informatiku, či ekoolympiádu.

Ze sportovních soutěží se účastníme hlavně soutěží florbalových, fotbalových, volejbalových, příp. atletických (populární je soutěž ve skoku vysokém „Velikonoční latka“).

Rodiče se mohou na žáky přijít podívat na „Dny otevřených dveří“, také žáci připravují kulturní pásma na předvánoční besídky i na „Den maminek“.

Domnívám se, že takto bych mohl psát dlouho, tak už jen závěrem. Pokud máte doma předškoláka, který bude v následujícím školním roce do 1. třídy a chtěli byste ho přihlásit do naší školy, termín zápisu je středa 5. dubna 2023 v době od 14. do 17. hodin. Už se na Vás těšíme.

Na závěr mi dovoluji přiložit několik fotografií, které dokládají pestrý život naší „aktivní školy“, jejíž certifikát nosíme. Více se o naší škole dozvíte z webových stránek: www.zsotnice.cz

Úspěšný rok 2023 a hlavně hodně zdraví všem občanům, nejen Lovčiček, přeje Hynek Zavřel, ředitel Základní a Mateřské školy Otyně.

Kynologický klub Lovčičky

Tak už pomalu končí rok 2022 a my vás seznámíme s naší činností.

Na jaře jsme splnili zkoušku FPR1 a FPR2 s Orssi Ir-Sed. Jedná se o zkoušku mezinárodní stopařskou vlastní i cizí se třemi předměty na stopě.

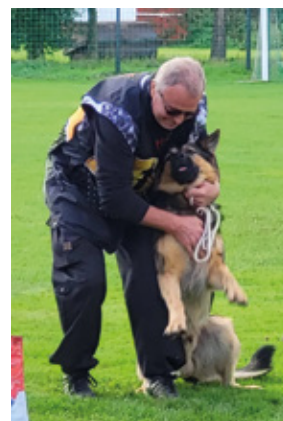
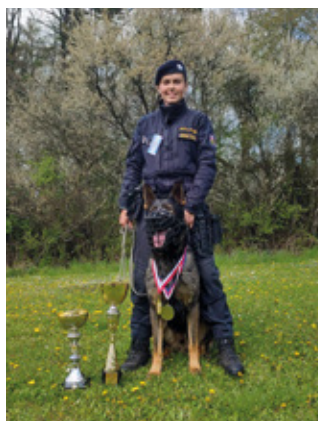
V květnu získala Orssi Ir-Sed první výběrovou třídu na bonitaci v Herolticích u Štítu.

K dalším úspěchům patří prap. Tereze Pelouškové, která získala Krajského vítěze Jihomoravského kraje a celkově 2. místo na mistrovství Moravy ve služební kynologii v kategorii hlídkových psů.

V září jsme se rozjeli do Opatovic na Mezinárodní mistrovství seniorů mezi vrcholové sportovce. Akce byla velmi dobře uspořádána. Orro Ir-sed si vedl skvěle na svém prvním velkém závodě ve stáří dvou let. A vysloužil si na obraně pochvalu jako nejlepší Top Dvojice pes-psovod a celkově obsadil 10. místo na Mistrovství se-

niorů. Pan psovod dokázal, že i se svým třetím stupněm invalidity se dá pracovat v kynologii i na těch nejvyšších metách, což je pohybově velmi náročné. Za to mu patří velký respekt.

Koncem září ve Štěpánově na memoriálu Josefa Václavského se Orry Ir-sed účastnila závodu ve stopě a obraně, kde získala celkově 10. místo.

Moc gratulujeme všem, kteří dosáhli pěkných sportovních úspěchů a že bylo opravdu hodně.

Na závěr bychom chtěli popřát hodně zdraví, štěstí a pohody všem členům, jejich rodinám a psím partákům a všem milovníkům psích tlapek.

**Za výbor KK Irena Schettlová
a Jaroslav Havel**

Z obecní kroniky V

„Služby zajišťuje místní pohostinství, jehož vedoucím je soudruh Raich. V letošním roce byl kromě občerstvení zaveden také prodej mražených výrobků. Tato skutečnost ovlivnila dosažitelnou tržbu, oproti minulým rokům se zvýšila. Činila celkem 541.820 Kč. Další prodejnou Jednoty je samoobsluha a masna. V samoobsluze pracuje kolektiv prodavaček vedených soudružkou Doležalovou. Prodejna zajišťuje prodej smíšeného zboží a podle možností se snaží splnit přání všech zákazníků. Tržba v roce 1983 činila 2.436.457 Kčs.

Do loňského roku pracovala v prodejní masny soudružka Vykoukalová. Začátkem roku odešla pracovat do Otnic a v Lovčičkách prodává soudružka Doležalová. Prodejna je otevřena ve středu a v pátek, v ostatní dny jsou masné výrobky prodávány v obsluhovaném úseku samoobsluhy.

Soudružka Doležalová má zájem na tom, aby občané byli se zásobami masa a uzenin spokojeni. Dbá, aby maso bylo čerstvé a byl dostatečný výběr. Tržba v masné činila 637.442 Kčs.“

Poslední čtení z obecní kroniky jsme ukončili v roce 1981, tentokrát tedy začneme následujícím rokem 1982 a skončíme rokem 1987. Kronikářkou je nadále paní Krautová. Díky strukturované podobě zápisů můžeme tentokrát zaznamenané události v jednotlivých letech sledovat podle kapitol věnovaných jednotlivým oblastem.

Zápis z každého roku začíná přehledem mezinárodních událostí. V roce 1982 si kronika všimá vzrůstajícího antagonismu mezi západním a východním blokem a úmrtí Leonida Ilije Brežněva (které, jak dnes víme, předznamenalo konec éry stagnace a začátek převratných změn ve střední a východní Evropě). V roce 1983 (Rok českého divadla) je to mimo jiné únos československých občanů v Angole, v roce 1984 (Rok české hudby) konání olympiády v Los Angeles (které se sportovci z Východu nezúčastnili) a atentát na Indíru Gándhiovou, v roce 1985 („40 let bojů za práva žen a dětí, za pokrok a mír“) konání Spartakiády, katastrofální zemětřesení v Mexiku a jednání o odzbrojení mezi Michailem Gorbačovem a Ronaldem Reaganem v Ženevě, v roce 1986 (Mezinárodní rok míru) jednání o ozbrojení v Reykjavíku a v roce 1987 návštěva Michaila Gorbačova s manželkou Raisou v Praze.

V části věnované „pohybu obyvatelstva“ se dozvídáme, že v roce 1982 měla obec 605 obyvatel (nikdo se v tom roce nepřistěhoval ani neodstěhoval), v roce 1983 rovných 600 obyvatel (z toho 235 v neproduktivním věku) a do obce se přistěhovala jedna tříčlenná rodina, v roce 1984 opět 600 obyvatel, v roce 1985 pak 610 obyvatel, v roce 1986 a 1987 znovu 600 obyvatel.

V oddíle o budování obce se píše o dokončení víceúčelové budovy místního národního výboru (MNV) v roce 1982 a o jejím slavnostním otevření v roce 1983, budování chodníku na „Pastvisku“ a dokončení řadových domů u koupaliště v roce 1984, dokončení rodinných domků manželů Šmídových, Kalouskových, Markových a Topolářových a rozšíření hřbitova v roce 1985 (v tomto roce je koupaliště napuštěno jen jako požární nádrž a plánuje

se tříletá generální oprava v dalších letech), budování skleníků v zahradnictví v roce 1986 a zahájení rekonstrukce koupaliště v roce 1987. V tomto roce pokračovaly stavební práce na rodinných domech manželů Kalouskových, Markových a domácích Dušana Doležala a Jana Haníky. Zkolaudován byl rodinný dům Miroslava a Hany Kalouskových. Plánované budování řadové zástavby „Za horou“ nemohlo být kvůli nevypořádaným majetkoprávním vztahům zahájeno.

O službách obyvatelstvu jsme si udělali představu v úvodním úryvku z roku 1983. Dodáváme, že zásobování prodejny potravin vázlo v letních měsících, kdy do obce přijížděli rekreanti a dodávky v systému plánovaného hospodářství nedokázaly na zvýšený odtok reagovat. Jednoduše řečeno, kdo si nepřivstál, odešel s nepořízenou. O tomto nedostatku se kronikářka zmiňuje opakovaně. V roce 1982 skončila v obci provozovna holičství paní Nádeníčkové. Rozvíjí se naopak zahradnictví, které buduje skleníky a rozšiřuje obhospodávanou plochu. V roce 1985 se „vlivem oprav v pekárně ve Slavkově zhoršila kvalita pečiva“. Dovází se z Brna a lidé podle kronikářky raději

nakupují osvědčené výrobky v místě, kde pracují. V roce 1986 jsou při MNV provozována tři zařízení – zahradnictví, kadeřnictví a provozovna švadlen (která ale zatím služby neposkytuje). Zahradnictví se zaměřuje na pěstování řezaných květin, zeleninových přísad a vazačské práce, má čtyři stálé zaměstnance a využívá i sezónní pracovníky. O poskytované služby je velký zájem, takže zahradnictví nestíhá uspokojovat poptávku. V roce 1987 začíná svoje služby poskytovat krejčovství. Opačně se hlásí ke slovu drobné podnikání, neboť v tomto roce „deset místních obyvatel má povolení MNV vykonávat drobné práce zednické, autoklempířské a stolařské“.

Velká pozornost je každoročně věnována hospodaření zemědělského podniku („farmy SSS“). Pro ilustraci uvádíme údaje z roku 1982, kdy bylo v živočišné výrobě zaměstnáno 15 osob, chován je hovězí a vepřový dobytek. Farma „vlastní celkem 114 kusů krav, 105 kusů jalovic, 19 jalovic vysokobřezích, 2 kance, 40 prasnic a 2 koně – klisny Grinu a Zitu“. V porodně prasnic byly v roce 1982 „vybetonovány podlahy, v přípravně krmiv instalován elektrický bojler a provedena tepelná izolace stájí, byly vyměněny krmné vozíky v kravíně, opraveny fekální jímky a vyměněny schody na sýpku“. Pěstoval se ječmen, pšenice, cukrovka, bob, kukuřice, semeno technické cukrovky, vojtěška. „Velké výnosy měli i majitelé záhumenků. Urodilo se též velké množství zeleniny a ovoce. Ovoce vykupovala sběrna v Bošovicích, někteří občané prodávali třešně, jahody a jiné ovoce na Zelném trhu v Brně.“

V části věnované školské a kulturní činnosti se mimo jiné uvádí, že v obci působí Tělovýchovná jednota Sokol, Československý červenný kříž, Československý svaz žen a Sdružení pro občanské záležitosti. Početně menší základnu má Svaz československo-sovětského přátelství a Svaz pro spolupráci s armádou neboli Svazarm. Kolem 90 členů má v té době Sokol, kterému věnujeme následující úryvek z roku 1982:

„Fotbalisté podávají v poslední době dobré výsledky. Velkou zásluhu na zlepšení výkonů mají jednak trenér Josef Pavlovce a vedoucí mužstva Pavel Chlup, jednak návrat hráčů

z vojny. Nejlepšími hráči byli vyhodnoceni Kōnig Zdeněk a Hörl Vladimír. B mužstvo vedl Jaroslav Kočařík, který strhl hráče k dobrým výsledkům. V bodové tabulce skončilo mužstvo na 7. místě. V sokolovně probíhalo cvičení žáků, žákyň a žen, dorostenců a mužů. Cvičení vedli Josef Pavlovec, Nataša Borovičková a Věra Žbáňková. V červnu uspořádala organizace Sokola oslavy 50. výročí založení kopané v obci. Byli pozváni všichni zakládající členové kopané, bývalí i současní hráči. Oslavy byly zahájeny slavnostní schůzí v sále sokolovny, kde si bývalí sportovci zavzpomínali na svá mladá léta. Přítomní mohli zhlédnout výstavku úspěchů lovčické kopané od jejího založení až po současnost. Odpoledne program pokračoval přátelským utkáním domácích a pozvaných hráčů. Potom následoval zápas mezi I. mužstvem a mužstvem internacionálů Zbrojovky Brno. Večer oslavy vyvrcholily taneční zábavou, na které byla tažena velká tombola.“

V obci v těchto letech samozřejmě působí Socialistický svaz mládeže, který pořádá schůzky pionýrů, zájezdy do divadel, výlety

a podobné aktivity. Konaly se ovšem také tradiční václavské hody.

Zbývá část Různé, ve které se dozvídáme o počasí a drobných zajímavostech v jednotlivých letech. V roce 1982 bylo počasí velmi pěkné, „užili jsme sněhu, ale i sluníčka, sáňkovali jsme, lyžovali, ale také plavali, slunili se, chodili jsme do lesa na procházky i na houby“. Urodilo se mnoho zeleniny a ovoce, dobrá byla i úroda hroznů a švestek. V srpnu rostly houby. Zdráždilo maso, masné výrobky, ryby, rýže, víno a rum. Rok 1983 byl velmi suchý, což mělo vliv na úrodu a některé studny v obci zůstaly téměř bez vody. Byl vyhlášen zákaz používání vody z veřejných studní na zalévání a podobné účely. V teplotně nadnormálním lednu dosahovaly teploty až 17 °C. Červnová bouře způsobila zaplavení místní komunikace přívalovou vodou z polí. Rok 1984 se vyznačoval proměnlivým počasím s teplým březnem a neobvykle chladným srpnem. Velké škody způsobily větrné bouře v červenci a v říjnu. V roce 1985 uhořely po Novém roce silné mrazy, teploty klesaly pod dvacet stupňů. Od 8. 6. až do července každý

den pršelo. V létě byly časté bouřky, podzim byl slunný. Rok 1986 byl teplotně i srážkově normální, místní bouřka 20. 8. strhla hráz koupaliště a voda se i s náplavou rozlila do polí. Neurodily se švestky, první sníh napadl v prosinci. V roce 1987 bylo počasí proměnlivé, první sníh napadl 11. listopadu a zaskočil silničáře. Autobusy nabíraly velká zpoždění. V prosinci mrzlo, nový sníh napadl během vánočních svátků. Ještě horší to bylo v lednu: „Kalamitní situace vznikla ve dnech 15. a 16. ledna 1987. V noci začalo sněžit, foukal silný vítr, vytvořily se závěje. Autobus, který vezl lidi z odpolední směny z Brna, zůstal na silnici mezi obcemi Otnice a Lovčičky. Lidé museli dojít domů pěšky. Celou noc vytrvale sněžilo, vytvořily se až třímetrové závěje a autobus byl zafoukán. Taková situace byla na celém Brněnsku. Silniční služba nestačila komunikace upravit, takže jsme zůstali „odříznuti“ od ostatních obcí. V pátek vyprostili autobus ze sněhu místní občané lopatami. Autobusové spojení bylo obnoveno až v sobotu v odpoledních hodinách.“ Úroda byla v tom roce slabá.

Jan Adámek

Klášterní osel

Co se skrývá za tímto nadpisem? Pokusím se rád přiblížit. Předně je to příběh ze života, jak uvidíme. Proč zrovna takový? Přemýšlel jsem sám o tom. Má, doufám, špetku naděje, humoru, laskavosti. Vždyť za několik dnů se chystáme na adventní čas, obdarování od sv. Mikuláše..., a tak si zkusme dopřát navzájem trochu nadhledu a povzbuzení. Díky za to a ještě dodávám, že je z knížky Požehnání pro duši, nakladatelství Portál.

Tenhle příběh se odehrál kdesi na Středním východě. Jedna komunita velmi mladých řeholnic žila upřímně svůj slib chudoby. Pečlivě pěstovaná klášterní zahrada dávala všechno, co bylo potřeba. Uživila je skromně, ale dostatečně, a dokonce zbylo i na nutné výdaje. Sestry chodily do města na trh prodávat fazole, rajčata, cibuli, brambory, salát a papriky.

Protože byly příliš chudé na to, aby měly nějaký vůz, nosily koše pěšky. Klášter byl přitom od města docela daleko. Jednoho dne si

pomyslely, že by bylo hezké mít nákladního oslíka. Rozhodly se, že se budou za jeho získání modlit nověnu ke svatému Josefovi. Aby to svatý Josef pochopil, nejšíkovnější sestra v klášteře nakreslila osla a složený lísteček s obrázkem pověsila k nohám sochy svatého Josefa v kapli. Každé ráno a každý večer, při ranních a večerních chválách, přidávaly sestry krátkou modlitbu: „Svatý Josefe, ty jsi byl pozorný k potřebám své nazaretské rodiny, shlédni k našim potřebám a opatři nám osla, který by nám pomáhal nosit zeleninu na trh.“

Devátého dne ráno zazvonil u klášterní fortiny zvonek. Sestra vrátná otevřela a viděla, že je to jeden z jejich sousedů. V ruce měl provaz a na provaze oslíka. Řekl sestře, že by ho chtěl darovat klášteru, kdyby se jim snad hodil. Sestra nemohla věřit vlastními očima a ušima. Vřele mu poděkovala. Středry venkovan ji ještě upozornil: „Ale prosím vás, ten osel má jednu vadu: nemá ocas. Už se tak narodil, není to moc

hezké. Nijak mu to ale nepřekáží, je poslušný a silný.“ Sestra pochopitelně honem řekla, že ona ani její komunita nevidí v tomhle drobném nedostatku žádný problém a že tohoto „novice“ rády přijmou a bude pro ně velmi užitečný.

V klášteře samozřejmě nastala velká radost a údiv nad tím, jak rychle svatý Josef odpověděl. Budou se o ten dar z nebes pečlivě starat. Dny plynuly. Osel se opravdu ukázal jako velmi poslušný a odvážný zvíře, navíc vděčný za svoji novou rodinu. Jendou ráno si sestra kreslířka náhodou všimla, že ještě neodstranila od sochy svatého Josefa svůj obrázek, co tam pověsila na začátku nověny. Teď už byl zbytečný. Jak byla překvapená, když papír rozložila, aby si připomněla kresbičku, kterou nakreslila před třemi týdny: ve spěchu zapomněla nakreslit oslovi ocas...

Toho dne se sestry naučily, že Hospodin je nejen pozorný, ale také vtipný.

P. Pavel Buchta

Mezinárodní turnaj ve hře Warhammer: Age of Sigmar

...v dále jsou slyšet bubny, velké válečné bubny. Hordy skřetů se valí v nezměrných počtech ze všech děr. Elfové brání poslední zbytky svých říší. Nemrtví se probouzejí a útočí na polorozbořené zbytky kdysi pyšných lidských říší. Trpaslíci se v posledních hodinách objevují a pomáhají svými sekýrami a kladivy proti nezlomným armádám chaosu sjednoceným pod novým velením. Ale bohové chaosu se tomu všemu jenom smějí a posílají na nezměrná rozsáhlá bojiště své nejlepší šampióny. I tak se v těchto temných dobách objevují skromní velitelé, kteří dovedou vést svoji armádu v řadu slavných vítězství. I takhle by se dal popsat svět Warhammeru, svět Age of Sigmar...

Ve dnech 7.-9. října proběhl v lovcické sokolovně mezinárodní turnaj ve hře Warhammer: Age of Sigmar. Hra Warhammer je komplexní modelářský koníček, kdy si jednotliví hráči ze zakoupených plastových výlisků doma vystřihávají a lepí modely s jimi zvoleným vybavením a pózou v měřítku 28mm. Takto spleené modely pak modeláři barví a jejich podstavce dozdobují tak, aby byly zasazeny do jednotlivých krajin přibližujících jejich armádu (např. do lesa pro lesní elfy). Vše je plně v rukou modeláře, je pouze nutné, aby každý hráč byl schopen jednotlivý model na bojišti identifikovat a nemohlo dojít k záměně, protože každý model má unikátní pravidla. Oproti jiným modelářským kroužkům se tak modely po vytvoření nesouší ve vitrínkách, nebo nepošlují na výstavách, ale modeláři s nimi vyrážejí do bitev. Modelář tak musí svoje vytvářené modely uzpůsobit tak, aby s nimi co nejvíce uspěl nejenom vzhledově, ale i bojově. Toto

modelářské hobby je tak velice proměnlivé spolu s tím, jak do světa Warhammeru přibývají nejenom nové modely, pravidla, kampaně, apod. Samotné bitvy se pak odehrávají na velkých stolech (44x60 palců), kde každá armáda má knihu pravidel, ve které jsou vyjmenované pravidla dané armády i jednotlivých modelů a jejich bojové hodnoty. Hráč si může svoji armádu vybírat z cca 30 různých armád, přičemž každá armáda má trochu jiný herní styl (např. hordy kostlivců po 10 ti bodech, vs pár mohutných draků po 700 bodech) a tak není lehké vybrat svoji armádu na turnajový formát 2000 bodů. Hráči se pak ve svých tazích střídají a dle daných pravidel a opakovaných hodech kostkou (na útok, obranu, kouzla...) se snaží dovézt svoji armádu k vítězství.

V rámci turnaje soutěžilo celkem 45 hráčů z 6 ti zemí (Česko, Slovensko, Polsko, Maďarsko, Kanada, Itálie) o věkovém rozpětí cca 10 - 55 let, u herních stolů tak byla častěji slyšet angličtina, než moravština. V rámci turnaje proběhla soutěž v několika kategoriích, z nichž nejatraktivnější je samozřejmě kate-

gorie Generál, kterou vyhrává člověk, který vyhraje se svojí armádou nejvíce bitev. V této kategorii se jako nejvýše postavený Čech dostal na 2. místo rodák z Brna René Horký se svojí armádou dračích Stormcastů. Dalšími kategoriemi byly např. nejlépe nabarvený model, případně nejlépe nabarvená armáda (armáda lesních elfů na obrázcích okolo).

Ing. Václav Pouchlý, Ph.D., Ing.Paed.IGIP

Lampionový průvod

V sobotu 12. listopadu vesnici prozářily světýlka lampionů a lucerniček. V Lovčičkách se konal lampionový průvod, který již tradičně uspořádala Společnost Napoleona Bonaparte Brno. Po setmění se před obecním úřadem sešlo spoustu nadšených dětí s lampiony rozmanitých barev a tvarů, a tak mohla akce započít. V čele procesí jel světýlko zdobený povoz tažený dvěma poníky, který řídila zkušená vozatajka Aneta Svobodová. Jako první se průvod vydal směrem k lovcíckému hřbitovu, kde mohli lidé zapálit svíčku, nebo v krátkosti zavzpomínat. Poté se pokračovalo dále vesnicí. Tato příjemná večerní procházka byla zakončena na fotbalovém hřišti, kde na promrzlé světlušky čekala sladká odměna a čaj na zahřátí, zatímco rodiče se mohli posilnit voňavým svařákem. TJ Sokol Lovčičky se postaral o tamější výčep, kde bylo k máni jak pivo, což ocenili hlavně doprovázející tatínky, tak nemalé obcerstvení. Děti měly také možnost se seznámit a vyfotit s koníky, kteří je celou cestu doprovázeli. Večer se nesl v příjemné předvánoční atmosféře, a nakonec byla celá akce završena podívanou na krásný ohňostroj.

Natálie Smetanová

Lovčičská zteč 2022

Je pravda, že na „bitvu“ v Lovčičkách jsme si již zvykli. Lovčičskou zteč – čili zábavné odpodledne v šermířském duchu – zde pořádá skupina historického šermu klub YMCA – Carpe Diem pod záštitou obce Lovčičky už od roku 2016. Letos byla tato akce přeci jen výjimečnější než jindy.

O první skutečnosti se zmínil i starosta Lovčiček v úvodním slovu dne. Kvůli covidu byla tradice této akce na dva roky přerušena, a obava, zda si k ní lidé najdou znovu cestu, byla značná. K velké radosti pořadatelů přijelo však dostatek natěšených šermířů. A v sobotu 18. 6. 2022 proudilo do areálu u statku diváků lačnicích po pobavení nespočet.

Druhá skutečnost je bohužel smutnější. Loni v zimě ve věku 64 let navždy odešel šermíř, herec, choreograf a pedagog Libor Olšan. Od roku 2008 intenzivně spolupracoval se skupinou Carpe Diem. S noblesou je provázel vystoupeními a bitvami jako herold královský Libor Olšan z Olšan. Lovčičská zteč 2022 byla věnována důstojné vzpomínce na něj, tak jak by si to přál on – mečem a ohněm a na prknech dějin.

Memoriál Libora Olšana uvedl Jan z Carpe Diem, ze záznamu zazněl i Liborkův hlas. První kolo šermířského turnaje prověřilo fyzickou připravenost, šermovalo se minutu a počítalo se množství zásahů zasazených soupeři. Bylo zajímavé, jakou taktiku borci volili, kdo zdržoval a kdo místo meče zápasil úpolem. Někteří to neudělali, a dokonce rytířsky uznali ještě před koncem limitu svou prohru. Druhé kolo bylo technické, a všechny zásahy se bodovaly. Hned bylo vidět, jak se taktika boje změnila. Trofej si nakonec převzal Boros ze skupiny Sigurd.

Mimo turnaje byl Libor Olšan uctěn i prostřednictvím jednadvaceti vzpomínkových listů, kterými byla vyzdobena okna kláštera (kulisy k bitvě) a den zakončilo na jeho počest pietní spálení věnce v kruhu šermířů.

Největší šermířskou podívanou dne byla samozřejmě bitva, jejíž děj byl zasazen do kláštera u města Antverpy v Belgii. Sem přichází poselstvo z města pro křesťany nejvýznamnějšího, Jeruzaléma. Vede ho král Balduin I. Jeruzalémský a v relikviáři přiváží dar pro místní věřící. Je to ostatek ze všech nejmočnější „Sanctum praeputium“. Neprodleně poté město Antverpy v tajnosti zakládá bratrský řád ochrany relikvie. Tento řád má za úkol bránit ostatek před zničením za každou cenu, třeba i pomocí zrady jiných

ochránců. Jakmile se rozšíří zpráva o místě pobytu relikvie, vladaři okolních zemí zatouží mít ji ve svém vlastnictví. O dobytí kláštera se nejprve pokouší Francouz Ronald de Mijon, poté Smrtislav Narážec pověřený císařem říše římské Fridrichem I. Barbarossou. Francouz se později spojí s německým vévodou Ottou von Bratwursberg. Ti tři válčí mezi sebou v plném nasazení dlouho... a čtvrtý se směje. Velmistř řádu nakonec svatou relikvii ochrání zločinnou lstí.

Děj bitvy byl samozřejmě smyšlený, ale že byla relikvie do Antverp dovezena Balduinem I. Jeruzalémským je pravda i že vznikl bratrský řád ochrany relikvie. A rovněž je pravda, že ostatků „Sanctum praeputium“ bylo ve středověku asi dvacet. V dnešním čase je jeden uložen ve Španělsku, druhý ve Vatikánu, ostatní byly zpočtybněny. Zbývá jenom dodat, že církev kolem roku 1900 zakázala o ostatku psát, jelikož logicky nemůže být na zemi. A kdo o něm napíše, bude exkomunikován.

V průběhu dne mohli návštěvníci shlédnout několik vystoupení. Dovednosti svého oře předvedl Tomáš Doležal za skupinu Štvanci ve spolupráci s Pepou Nosem v grotesce Kůň pro krále.

Ani pořadatelská skupina Carpe Diem nezůstala pozadu. V premiéře předvedla své nové vystoupení Parfém. Bláznivou šermířskou komedii, kde rytíř Don Chuan de Casanova usiluje o princeznu Polyxenu. Výhodu nad svými soky může získat pouze pomocí speciálního parfému. Nápad použitý ve vystoupení našel inspiraci v románu Patricka Süskinda – Parfém: příběh vraha.

Diváci mohli také vidět ukázkou dělostřelby z historických zbraní, dokonce si některé z dětí na vlastní kůži vyzkoušelo práci střelmiště. O rockový koncert a ozvučení se postarala rocková legenda Metanoon a luxusní ohňovou show zakončenou lidskou pyramidou předvedli Novus Origo. Pro děti byla v průběhu dne přichystána střelnice z luku a kuše, dále pak střelba z makety trébuchetu, které se ujala Eva Benjamin. Nechybělo ani dobové ležení a malý jarmark. O bohaté občerstvení se postarali hasiči SDH Lovčičky.

Závěrem by pořadatelé chtěli upřímně poděkovat všem, kteří se akce zúčastnili, a popřát sobě i ostatním, ať se můžeme takto setkat ve zdraví i příští rok.

Libuše Simandlová

Vozatajské závody

Čtvrtý ročník vozatajských závodů je minulostí a já bych se jako jedna z pořadatelů ráda ohlédla za letošní vydařenou akcí.

Závody se tradičně konaly druhou sobotu v září. I přes dvouletou pauzu jsme do organizace vklouzli poměrně hladce. „Ten umí to a ten zas tohle“ bylo heslem nejenom letošního ročníku. Týden před akcí přípravy gradovaly, ale počasí mělo zhoršující se tendenci – ostatně jako každý rok. Poslední tři dny jsme se zdravili otázkou „Tak co, bude pršet?“.

A v pátek spustilo. Noc na sobotu jsme strávili s jedním okem zavřeným a oknem poslouchali, zda pořád prší... Přesněji jak MOC prší. Nad ránem se svatý Štěpán, patron všech koní, slitoval a zastavil kohouty.

Sobotní ráno bylo plné nervozity, ale i příjemného očekávání. Závodníci se sjížděli z blízkého i širšího okolí. Poznali jsme nové koňáky, kteří k nám našli cestu. Je zřejmé, že Lovčické Vozatajské závody začínají být zavedenou a úspěšnou akcí. Všichni závodníci se těšili na přátelské sportovní škorpení s opratěmi v ruce. Divácká kulisa byla pestrá a tvořila skvělou atmosféru. Za to patří nemalý dík komentátorům a našim nejlepším DJům.

Stavby vozatajského parkuru se ujal mistr opratí pan Petr Vlašic z ranče Lадná. Nutno říct, že účastníky nešetřil. Trať byla technicky náročná, a pro vozataje i koně záživná.

Jako první startovala jednospréží. První jízda patřila domácím. Norický valášek Bořík, kterého můžete znát ze zdejších polí či lesů, kde příležitostně pomáhá s těžbou dřeva, nejistě vstupil na kolbiště. Šlo o Boříkovu soutěžní premiéru a z okolního ruchu byl nespůj.

Jelikož jsou kůň a kočí navzájem spojení nejen opratěmi, případná nervozita se přelévá z jednoho na druhého. Jako správná hysterka

jsem valachovu nervozitu znásobila a postavit se na start nás stálo hodně úsilí. Po projetí startovní slavoobrány ale zjistíme, že nejistota zůstala daleko za námi a společně s Boříkem a Kateřinou Kalvodovou v roli přísedící úspěšně absolvujeme první kolo.

Po odjetí kola druhého máme jen malou

chvilku na přepřažení. Bořík má splněno, na řadu přichází Laci. Laci je svéráz. Po opracovišti nás smýká kam se mu zachce, pravá levá nefunguje, prrr taky ne. Tož to nedám, má nervová schránka je příliš chatrná. Jdeme vypřahat. Jenže co to? V té samé vteřině jsme volány na start! „Aneto, kdepak vás máme?“

Rychle přeříkám Andělíčku, můj strážníčku a jdeme závodit. A on to dal! Stačilo věřit a povedlo se nám zajet solidní výkon.

Pro příští ročníky si píší poznámku – „Nestahovat kalhoty, dokud je brod dale-

ko!“ a „Velkým klukům je potřeba věřit!“.

No a taky více trénovat.

Dopoledne kvapem ubývá a po jednospréží přichází na řadu dvojspréží. V této kategorii zapřaháme dvě kobylinky shetland pony, Júlíi a Blueberry. Myslím, že naše tryskomysli nemusím dlouze představovat. Kdo je zná,

toho jejich rychlost a závodní ajfr nepřekvapí. Svou kategorii s přehledem vyhrávají a po absolvování všech dvojspréží a štafet nastává doprovodný program pro děti. Během této zábavné vložky se chystá historický okamžik. Poprvé se našim divákům představí čtyřspréží! Tohle je velkolepé představení i pro nás koňáky.

Děkujeme závodníkům za jejich exhibici a doufáme, že příští rok už třeba otevřeme kategorii pro „čtyřky“. To je opravdu krásný cíl, ke kterému můžeme vzhlížet.

Závěr sportovního odpoledne patřil malým vozatajům a průtrži mračen. Přesto jsme byli s počasím spokojeni. Předčilo všechny rosníčky a ukázalo vlnitou tvář.

Velmi děkujeme všem sponzorům, a že jich byla celá řada. Děkujeme všem divákům, fanouškům a v neposlední řadě celému realizačnímu týmu.

Za rok naviděnou!

Aneta Kočovská

Vozatajský pohár svazu chovatelů českého sportovního ponyho

Letos jsme se v roli soutěžících zapojily do projektu, který má již jedenáctiletou tradici, avšak tentokrát přinesl mimořádnou změnu v organizaci. Poprvé se mohli kromě českých sportovních pony účastnit i shetlandští pony, velšští pony a cobové a minihorse.

Naplánovaná byla čtyři česká a čtyři moravská kola a finále v Brně. Do konečného pořadí se každému soutěžícímu počítaly tři nejlepší výsledky v dané třídě.

S našimi shetland klisnami jsme 4. 6. 2022 absolvovaly závod v Olešnici u Bouzova, odkud jsme si dovezly první místo a tedy nejvyšší počet bodů. Další kolo, které bylo v relativně dobré dojezdové vzdálenosti, bylo 27. 8. 2022 v Kobeřicích u Opavy. V Kobeřicích nás porazil a na třetí místo odsunul domácí tým. Zkrátka to po tříhodinové cestě nechutnalo ani kobylkám, ani nám.

Další moravské kolo bylo naplánováno na 1. 10. 2022 v Kravařích, bohužel nám plány

zhatila viróza. Ladily jsme tedy formu na finále, které mělo proběhnout 15. 10. 2022 v hale Veterinární a farmaceutické fakulty v Brně.

Do Brna jsme odjížděly s průběžným pátým místem v žebříčku. Doprovázeli nás početní fanklub z řad rodiny i přátel. Přejímka koní veterinárním lékařem majícím dozor nad danými závody proběhla v deset hodin dopoledne. Na samotný start jsme čekaly až do půl čtvrté, naše kategorie startovala jako poslední. Každý si umí představit, jak zdoluhavé čekání napínalo naše nervy. Zprvu jsme byly namotivované na závod, sledovaly předchozí kola a snažily se vstřípat trať finálového parkuru, do nějž byla zapojena maratonová překážka s průjezdy A, B, C, D a E. Přičemž nesmíte projet žádné z písmen, pakliže jste neabsolvovali předchozí. Zkrátka bludiště.

Konečně se blížil start kategorie senioři, dvojspřeží. Závod se jel dvoukolově. Poprvé na hale, poprvé na písku, hlasitá hudba odrážející se od stěn, vyvýšená tribuna s fanoušky... Spousta rušivých elementů pro

poníky i pro nás. Abych byla upřímná, od příjezdu na start mám okno jako výkladní skříň. Probrala jsem se až venku, přísedící vyskakovala metr nad vůz a lomcovala mými rameny. Prvý nejrychlejší kolo ze všech dosud odjetých, navíc bez chyb a trestných vteřin!

Po prvním kole nás odchytnul pan Ladislav Jirgala. Mistr opratí, několikanásobný účast-

ník mistrovství světa, několikanásobný účastník a především vítěz mistrovství ČR v jedno, dvoj i čtyřspřeží, a zadal nám ordre: „Anet, hlídej si ty překážky z rohu. Hodně si nadjeď, drž je na vnější oprati. Nepovoluj! A jeď trochu líp, trochu svižněji!“ Tak teda jo! Na naše holky stačí mlasknout a jdou do závodu na plno! Jenže počas druhého kola jsem třikrát z úst přísedící zaslechla kletbu, která dala tušit, že čistě rozhodně nejedeme. Kočár po hlubokém písku ujížděl do stran, smýkal se a vůbec, ale vůbec neseděl. Zajely jsme sice nejrychlejší čas ze všech, ale za tři chyby. Chyba rovná se pět trestných vteřin.

Hlava klesá dolů, nálada taky. Trenér špitl „Té rychlosti bylo moc.“ Fandíme ostatním závodníkům a čekáme na konečný součet.

Na závěr soutěžního klání přichází dekorování. Na halu je pozváno pět nejlepších, dekoruje se od posledního místa. Páté, čtvrté, třetí místo oddekorováno, a my pořád korzujeme po hale? Waw! Druhé místo patří... Nám ne! Deváté kolo poháru jsme vyhrály! Neskutečná euforie, štěstí a hrdost! Odnášíme si pohár pro vítěze devátého kola, pohár od svazu chovatelů shetlandských pony, a holky získaly vyšší dečky pro nejúspěšnější účastníky z řad shetlandů.

Ovšem pětka nejlepších stále korzuje po hale a čeká na celkový součet bodů, které se podařilo nasbírat po čas sezóny 2022.

Znovu je oddekorováno paté, čtvrté, třetí místo... Situace se opakuje, ani teď druhé místo nepatří nám. Malé a milé poníčky z Lovčiček porazily všechny účastníky vozatajského poháru a naše jména budou vryta do podesty putovního poháru. Slzy dojetí nešlo skrývat, jsem hrdá, neskutečně hrdá na naše holky a doufám, že příští rok nastoupíme do poháru se vši vážností.

Ač nejmenší vzrůstem, přesto nejlepší!

**Aneta Kočovská,
Kateřina Kalvodová**

Tělocvičná jednota Sokol Lovčičky

Rok se s rokem sešel a my Vám přinášíme zprávu o naší činnosti za rok 2022.

Na začátku tohoto roku se v naší jednotě konala volební valná hromada, kde se zvolil nový výbor. Proto bychom první řádky chtěli věnovat našemu bývalému starostovi Vlastimilu Pitronovi, který po mnoha letech svoji funkci předal bratru Stanislavu Markovi. Děkujeme mu za mnohaletou práci, kterou pro TJ Sokol Lovčičky vykonával jako starosta a nadále s námi zůstává jako člen výboru. Novému starostovi přejeme hodně úspěchů, trpělivosti a pracovitosti.

Oddíl kopané Muži

Sezóna 21/22 jaro – do jarní části jsme vstoupili na 4. místě tabulky a hned první 2 zápasy jsme odehráli s nejlepšími týmy soutěže a ukázali jsme, že budeme opět patřit ke špičce 3. třídy. Celou jarní část jsme odehráli velice slušně, a nakonec jsme skončili opět na 4. místě i celkově. Již po čtvrté po sobě jsme skončili mezi nejlepšími čtyřmi týmy soutěže.

Sezóna 22/23 podzim – do nové sezóny jsme vykoučili opět s ambicí se umístit v popředí tabulky. Bylo jasné, že soutěž bude velice vyrovnaná. Celkově jsme odehráli výborné zápasy, a i když se nám nevyhnuli dvě „spackaná“ utkání, tak některé zápasy, hlavně v domácím prostředí měla velice slušnou úroveň. Téměř celý podzim jsme se drželi na prvním místě tabulky a až nevydařené utkání ve Vážanech nás odsunulo na krásné 2. místo tabulky s 23 body. Chceme poděkovat našim fanouškům, kterých neustále přibývá a na utkání v Lovčičkách je zase super fotbalová atmosféra.

Oddíl kopané příprava mladší

V roce 2022 naše příprava odehrála celkem 20 zápasů s bilancí 12 výher, 7 proher a 1 remíza. Zápasů se pravidelně účastnilo až 11 dětí v okresní soutěži příprava mladší sk. Dle hrané systémem 4+1. Do jarní části, z důvodu vyššího věku, odešly 2 děti na hostování do Otnic. Tréninky probíhaly 2x týdně, a to v průběhu celého roku v počtu až 15 dětí. V zimních měsících jsme k tréninkům využívali i sokolovnu a kurty u hřiště. Mimo soutěžní zápasy děti absolvovaly i několik turnajů. V průběhu roku jsme na našem hřišti pořádali i meziokresní turnaj děvčat ročníků 2010-2013 za účasti

týmů OFS Brno – venkov, OFS Brno – město, OFS Vyškov, OFS Blansko a výběr Brno – liga. Vyškovu se podařilo tento turnaj vyhrát, kde zároveň byly nominovány i 3 děvčata z Lovčiček. Naše malé fotbalistky z Lovčiček si zahrály i několik tréninkových zápasů pod výběrem OFS Vyškova. Trenéři přípravy se zúčastnili trenérského kurzu v Drnovicích, kde absolvovali kurz trenérské licence C.

V příštím roce budeme opět pořádat nábor nových fotbalistů a fotbalistek ročníků 2016 až 2018. Zároveň bychom rádi založili tým starší přípravy.

Stolní tenis

V roce 2022 jsme odehráli okresní soutěž 2 s bilancí 11 výher, 4 remízy a 7 proher a skončili jsme na 5. místě tabulky. Díky reorganizaci soutěže budeme letošní sezónu hrát okresní soutěž 1. V sezóně 2021/22 se nejvíce dařilo Davidu Zapletalovi, který z 87 zápasů prohrál pouze jeden.

Kulturní a jiná činnost

Naši činnost v roce 2022 jsme započali hned na začátku roku, a to vycházkou dětí z naší přípravy i rodiči k rybníku „Luža“, kde si děti na závěr opekly špekáčky. V měsíci dubnu jsme se připojili k akci „Uklidíme Česko“, kde hlavní princip této akce je uklidit les od odpadků, a to se povedlo v lese kolem hřiště za pomoci dobrovolníků a dětí, kteří s námi tuto akci podpořili. Moc děkujeme všem, co se zúčastnili.

Další na řadě bylo tradiční pálení čarodějnic. Na děti čekal bohatý program, skvělé občerstvení a závěrečné pálení čarodějnice, zúčastnilo se zhruba 100 dětí. Kiossek otevřel nově i na zelený čtvrtek, kde na vás čekalo zelené pivo. Naše příprava se zúčastnila výletu do Prahy, kde se děti byly podívat na fotbalovém utkání 2. Ligy AC Sparta x Zbrojovka Brno. Potom je čekal další program jako mimo jiné návštěva tréninkového centra a odpolední utkání 1. Ligy mezi AC Sparta a 1. FC Slovácko. Tímto děkujeme Romanu Šmídovi, který tento zážitek pro děti z přípravy zařídil. Tento rok byl i pro naše fotbalové ženy velmi pestrý. Naše ženy trénují 1x týdně, a to každou středu pod vedením našeho člena Aleše Grumla.

Po prohře v roce 2021 se Zbýšovem byly pozvány na odvetné utkání pořádané tentokrát ve Zbýšově. Díky trénování a skvělé přípravě

Akce Uklidíme Česko

Vycházka dětí k Luži

vyhrály naše ženy 2:5. Po třech měsících vyzvaly i ženy z Otnic. Tato akce byla velmi úspěšná, a protože se jednalo o ženské derby tak o fanoušky nebyla nouze. Bohužel byl soupeř velmi dobrý, a tak naše ženy prohrály 6:2. Tento zápas nebyl ani tak o výsledku, ale hlavně o zábavě, a navíc byla spojená s dobročinnou sbírkou pro Barunku, pro kterou se vybrala krásná částka 8793 Kč. Návštěvníci si mohli zakoupit výrobky, jako jsou třeba andělíčky, které sama Barunka vyrábí. Je to mladá dívka, která v 6 letech po sérii operací přišla díky onkologické nemoci o zrak. Ovšem, je úžasně pozitivně naladěná, má talent skládat texty písní a nádherně hraje na klavír. Mimo to má úžasně rodiče, kteří se jí věnují a tak absolvovala úspěšně i přijímací zkoušky na střední školu.

Ve spolupráci trenérů a rodičů byl uspořádán fotbalový tábor. Děti prožily plno zážitků jako třeba cyklistický výlet, aquapark a hlavně si užily spaní ve stanech. Samozřejmě nechyběla ani stezka odvahy. Vše se vydařilo a děti už se těší na druhý ročník.

Ve spolupráci s VETERANCLUBEM Lovčičky se na našem hřišti odehráli přátelské zápasy s Vinohrady – Bratislava, Dolní Chabry, a hlavně tradiční vzpomínkový memoriál Václava Bubly.

TJ Sokol Lovčičky – muži

TJ Sokol Lovčičky - Muži

Příprava

Barunka Doležalová

Pálení čarodějnic

Fotbalový tábor – cyklovýlet

Jako tradičně se v listopadu uskutečnili i vepřové hody, které jsou velmi navštěvované a každý si mohl nakoupit výrobky z vepřového masa a posedět. Na konci roku nechyběl ani vánoční turnaj neregistrovaných nohejbalistů, kteří se schází i pravidelně na kurtech u hřiště a to jednou týdně. V roce 2022 na našem hřišti proběhlo celkem 12 brigád, které jsou nutné k udržení nadstandartní úrovně našeho trávníku, které je obdivované všemi návštěvníky, kteří právě

k nám zavítají. Naše hřiště je velmi vytížené jak přípravkou, tak muži a dokonce i ženami, kteří na něm trénují a hrají zápasy. Proto je velice důležitá údržba a péče. Zároveň bychom chtěli poprosit, aby od listopadu do března a hlavně, když je hřiště pod bílou peřinou, NEVSTUPOVALI na hrací plochu fotbalového hřiště. Chceme zabránit narušení povrchu a tvorbě plísň. Je to pro nás velice důležité, jedině tak se totiž dá udržet úroveň našeho krásného hřiště, na které

jsme velmi pyšní. Věřte, že není jednoduché ho takto udržovat, a to jak finančně, tak i fyzicky. Starají se o něj členové výboru společně s hrstkou dobrovolníků, a to ve svém volném čase. Tímto bychom chtěli všem našim členům, sponzorům a kamarádům TJ Sokola Lovčiček poděkovat za spolupráci a podporu v uplynulém roce 2022 a přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku 2023.

Lucie Letovancová, jednatelka

Fotbalové utkání žen

Přípravka na výletě v Praze

Činnost SDH Lovčičky za rok 2022

Rok 2022 pro nás začal uspořádáním výroční valné hromady, konané 8. ledna v prostorách místní sokolovny. Již tradičně jsme zde přivítali členy z okolních sborů z Otnic, Milešovic, Bošovic a Hostěrádek-Rešova, schůze se také zúčastnil starosta obce pan Bartoš.

19. února jsme uspořádali tradiční ostatky s průvodem masek po obci a také po dvouleté pauze večerní zábavu s bohatou tombolou. Celý den nás provázela kapela Rytmus. Letošní rok jsme se také rozhodli pro malou změnu a to, že maškarní ples pro děti neproběhl hned následující den v neděli, ale z organizačních důvodů, až další víkend v sobotu 26.2. Toto rozhodnutí se ukázalo jako správné, a i následující rok budou ostatky a maškarní ples probíhat v jiném týdnu.

Na jaře letošního roku jsme uspořádali sběr železného šrotu, železa je sice každým rokem méně a méně, ale díky vysokým cenám ve výkupu je stále tato akce důležitým finančním přínosem pro fungování a udržování tradic našeho sboru.

Dne 14. května proběhla v Lovčičkách okrsková soutěž. Zúčastnili se Otnice, Bošovice a domácí družstvo, družstvo z Milešovic se bohužel z technických důvodů neúčastnilo. Soutěž vyhrálo mužstvo Otnic s časem 7 minut 40 vteřin, druhé skončili Bošovice v čase 8:34

a na třetím domácí Lovčičky s časem 11:05. Tato soutěž je v rámci okrsku nařízena ústředním hasičským orgánem a má prověřit zejména taktické schopnosti jednotek v našem okolí, jako jsou práce ve výškách, zdolávání překážek a jiné komplikace, které mohou nastat při boji s požáry a jinými živelnými katastrofami.

Skupina historického šermu Carpe Diem uspořádala 18. června v areálu statku Historické odpoledne s velkolepou bitvou, ohňovou šou a s celodenním doprovodným programem pro děti. Náš sbor zde jako každý rok zajišťoval nejen občerstvení, ale také dohlížel na bezpečný průběh celé akce z hlediska požární bezpečnosti.

6. srpna jsme na Sole pořádali tradiční letní noc. Po několikaleté pauze nám opět k tanci a poslechu zahrála kapela Na2fáze. O úspěchu hovoří hlavně návštěvnost, přišlo více jak 230 lidí, což z ohledem na minulé roky, kdy návštěvnost byla okolo 150 lidí značí jasný posun vpřed.

Závěrem roku ještě sbor uspořádal návštěvu Mikuláše po dětech z naší obce. Díky velkému přírůstku dětí, jsme letos byli opět nuceni vypravit dokonce tři týmy, aby stihli všechny děti obejít. Děkuji touto cestou také všem nehasičům, kteří nám s tímto pomáhají a také panu Franskému za zapůjčení krásných masek čertů.

Výbor našeho SDH pracuje v třináctičlenném složení a pravidelně se schází k projednávání celoroční činnosti sboru, za účasti ostatních členů SDH, kteří přinášají nové nápady a vnášejí svůj poradní hlas do diskuzí.

Rád bych vás také touto cestou informoval o termínech některých kulturních akcí plánovaných pro rok 2023 a to zejména:

- Výroční valná hromada SDH Lovčičky – 7. 1. 2023
- Maškarní ples pro děti – 4. 2. 2023
- Tradiční ostatky s průvodem masek a večerní zábavou – 11. 2. 2023
- Letní noc na Sole s kapelou Na2fáze – 5. 8. 2023

Termíny dalších akcí budou včas sdělovány prostřednictvím obecního rozhlasu a plakáty.

Vážení spoluobčané, bratři a setry hasiči, dovoluji abych touto cestou poděkoval všem členům, kteří se podílejí na hladkém průběhu zmíněných událostí a dále také děkuji občanům obce Lovčičky, kteří nás podporují svou pomocí při přípravě kulturních akcí, materiálně, finančně nebo i jen dobrým slovem.

Všem přeji do dalšího roku mnoho úspěchů, jak osobních, tak i pracovních, a to nejdůležitější pevné zdraví.

**Za SDH Lovčičky
Radek Tomášik, starosta**

Svatováclavské hody Lovčičky

Rok se s rokem sešel a v Lovčičkách se opět konaly tradiční Svatojáclavské hody, které byly již podruhé pořáclány a zaštítěny Obcí Lovčičky. Letošní stárcl se pod skvělým vedením hlavního páru, Kristýnky Pavlovcové a Martina Doležala, pilně připravovali už od půlky prázclnln, aby vše proběhlo tak, jak má. Mezi páry bylo vidět několik již známých a ostřlřených stárclů, ale také mnoho nových tváří, pro které tyto hody byly velkou premiérou. V pátek ráno všechny stárcečky našly před domem krásné zclobené májky od svých stárclů, a tak mohly hody začít. Oficiálně jsme akci zahájili jak se patří, a to pátečním stavěním máje, která byla bez velkých obtíží vztyčena do výše za pomoci nejen stárclů, ale i statných lovčlckých mužů, kteří mají ve stavěním již letitou praxi. Tentokrát nechtl stárcl nic nechat náhodě, proto tento symbol hodů opravdu ostrážlité strážili až do rána.

V sobotu, jak už je zvykem, se chlapi v krojích vypravili do každého koutu vesnice, aby občany srdečně pozvali na sobotní večerní

zábavu v Sokolovně. Bohužel, pan starosta byl zrovna mimo republiku, a tak předání stárkovského právo proběhlo v zastoupení panem Ing. Pavlem Doležalem, který se tohoto úkolu ujal se ctí, a hodové veselí tedy mohlo naplno začít. O skvělou atmosféru se postarala také kapela Impuls, která po celý večer hrála k poslechu i tanci písničky jak lidové, tak moderní. Občerstvení zajistila Společnost Napoleona Bonaparte Brno. Pro hosty byla připravena také bohatá tombola s velmi lákavými cenami. Jak se blížila půlnoc, v sále rostlo napětí a očekávání, zda-li přijde půlnoční překvapení. Stárcl se svými tanečky v exotických kostýmech navodili za zvuku ukulele krásnou letní atmosféru a na chvilku sebe i diváky přenesli na prosluněnou Hawai. S jistotou můžeme říct, že zábava se mimořáclně vydařila, přišlo neuvěřitelných cca 300 platících hostů a poslední odcházeli v dobré náladě až nad ránem.

Sváteční neděle začala mší svatou v lovčlckém kostele, kde později pan farář Pavel Buchta všem stárclům srdečně poželal. Poté se všichni vypravili na průvod obcí za doprovodu dechové hudby skupiny Galánka. Každá stárka byla za hlasitého juchání slavnostně vyvedena z domu. Krásné bohatě zclobené kyjovské kroje prozářily barvami celou obec a i v nepříznivém počasí se radostně zpívalo, tancovala a hodovalo. Následně se stárcl i s kapelou přesunuli na nedělní večerní zábavu. Stárkovské právo bylo předáno zpět do rukou zástupce obce a každý pár čekalo tradiční vynešení, kterým skončilo jejich stárkovství pro tento rok.

Velmi pozitivní ohlasy na letošní hody ještě víc povzbudily stárky do příštích let, a tak můžeme s klidem říct, že tato nádherná tradice v naší malé vesničce bude předávána dalším generacím.

Natálie Smetanová

